

a. *manageable*; -MAÐR, m. 'steersman', *skipper, captain*.

STÝRIMANNA-STEFNA, f. a meeting of all the skippers of a fleet.

STÝRIR, m. *captain*, = stýrimaðr.

STÝRIS-HNAKKI, m. *the back of the -knapp*; -KNAPPR, m. *the top-piece of a rudder*; -STÖNG, f. *rudder-post*.

STÆLA (-TA, -TR), v. (1) *to steel, put steel into*; sverð stælt af eitri, *a sword tempered with poison*; (2) *to intercalate* (a poem) *with parenthetic sentences* (stál).

STÖKKA (AÐ), v. (1) *to make bigger* = stœra 1; (2) refl., stökkast, *to become larger or bigger*.

STÖRA (-ÐI, -T), v. (1) impers., of the wind or sea, *it swells, waxes rough* (stærði veðrin; sjó tók at s.); (2) refl., stœrast, *to pride oneself, boast*.

STÖRÐ, f. *pride*; taka s., *to become proud*. Cf. 'stórleikr' (2).

STÖÐ (gen. STÖÐVAR, pl. STÖÐVAR), f. (1) *landing-place, berth, harbour*; (2) *place, position, context*, = staða; *dwelling-place, abode*; þú latt und stöðum hreina, *thou didst lie in the reindeers' lairs*.

STÖÐR, f. pl. = steðr; see 'stöð'.

STÖÐU-, gen. from 'staða'; -BRUNNR, m. *a well of still water*.

STÖÐUG-LEIKR, m. *steadfastness, firmness*; -LIGR, a. *steadfast, firm*.

STÖÐUGR, a. *steady, stable* (varð honum eigi stöðugt hjartat, þá er Þórr kom); gœra e-t stöðugt, *to resolve*.

STÖÐUL-GERÐI, n. *a fence around a 'stöðull'*.

STÖÐULL (dat. STÖÐLI), m. *milking-pen for cows* (konur vóru á stöðli).

STÖÐULS-HLIÐ, n. *an opening in the stöðul-gerði*.

STÖÐU-MERKI, n. *standard*; -vatn, n.

pond, lake.

STÖÐVA (AÐ), v. (1) *to stop* (hann stöðvaði her sinn); s. sik, *to halt*; hann stöðvar sik ekki, *he does not check his course*; s. blöð, *to stop bleeding*; (2) *to soothe, calm down*; s. sik, *to contain oneself* (Grettir gat þá eigi stöðvat sik); (3) refl., stöðvast, *to stop oneself, calm down* (stöðvaðist Dana-herr); *to be fixed* (stöðvast þá sú ráðagerð).

STÖKKR, m. *stir, disturbance*; koma stökk í lið þeirra, *to put them to flight*; í stökki, *suddenly*.

STÖKKR, a. (1) *brittle* (koparr harðr ok s.); (2) *slippery* (sólinn var s.).

STÖKKULL, m. *sprinkler* (dreifa blóði með stökkli).

STÖKKVA (STÖKK; STÖKK, STUKKUM; STÖKKINN), v. (1) *to leap, spring*; s. hátt, *to make a high leap*; þeir stukku upp, *they sprang to their feet*; s. af baki, *to leap off the horse*; (2) of things, *to spring*; fótrinn stökk ór liði, *the foot sprang out of joint*; hringrinn stökk í tvá hluti, *sprang in two*; sundr stökk súla, *the pillar flew asunder*; (3) *to take to flight, flee away* (s. á flóttu, ór landi, undan); (4) impers., Flosa stukku aldri hermdar-yrði, *angry -words never escaped from Flosi's mouth*.

STÖKKVA (-TA, -T), v. (1) *to cause to spring, make to start, drive away* (s. úaldar-flokkir þessum); s. e-m ór landi, *to drive one out of the land*; (2) *to sprinkle* (stökki hann vígðu vatni um allt skipit); (3) *to besprinkle* (hann stökkvir blóði himin ok jörð).

STÖKKVI-VÍG, n. pl. *isolated cases of manslaughter*.

STÖNG (gen. STANGAR; pl. STANGIR and STENGR), f. (1) *staff, pole* (taka mikla s. ok binda við hvíta blæju); (2) *a standard-*